

Yana Yakıla Yaşayıp da Sevmedim mi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Mart 2025

Ufuk çizgisindeyim ömrün ve düş izlekleri bazen tekliyorum bazense tartaklıyorlar ve o devasa hengâmede asılı kalmamın ertesi...

Ansızın düşüyorum yere iyi de ne elmayım ne yağmur: altı üstü bir fani üstelik haiz olduğum o minicik zerremle.

Muhatabımsa gece bir temenni ektiğim
Muhalif olduğumsa içimdeki seyyah yürek
Kör gözümde saklı umudun tefrikası
Bir düş' ün tek katresiyim
Ziyan ettiğim ömrün de son ukdesi
Yana yakıla yaşayıp da sevmedim mi?

Rengimle düşkünüm geceye lakin
İçim aydınlık dışımdaki mekânda saklı ölümün
Sihri.
Seyyah sözcükler akla zarar
Başlamaksa neresinden tutsam
Elimde kalıyor ömrün hikâyesi.

Bir karnaval kimi zaman hayat
Belki de son gelmeyen bir martaval
Taşlarla diktiğim o devasa kubbe
Aslında içimde saklı ulaşamadığım o bahçe.

Gizin de tekelindeyim
İzini sürdüğüm melun mahzun
Bazense seken o kör kurşun
Saplanmış bir kere derine
Yüzeye çıkmaksa ne mümkün.

Kesif bir sessizlik esir düştüğüm.
Saydam bir ruh, ah, önünü alamadığım
Nazeninden kalbim bazense içimi diken diken eden
Acılarla istiflediğim ömrün
Kopmayan zincirlerine takılı bedenim ve aklım
Sahi olmasaydı eğer özgür ruhum
Yazmaksızın olmazdı asla mümkün.

Çıft şarkısı kimi zaman dünyam
Bir başımı koyup da yaslasam ya huzura
İçimde demlenmiş binlerce hikâye
Ederi olmadı gitti hayallerin
Atarı hayaletlerin
Gerisin geri kaçtığım dünün
Bir mizansen adeta her yazdığım
Şiire başlamaksa yeniden ömre...